

Волфъ. Азъ ся надъвамъ извѣстно, че ще ги доведѣ. (*Поклонява ся и отважда*).

ПОЗОРИЩЕ VII.

Графъ-тъ. Вилхелмъ и Мелхиоръ.

Мелхиоръ. Милостивый Графе, азъ немогъ да разумѣмъ отъ Голоса нищо, — той непрестано труполи изъ тъмницѣ-тъ, съсъ окови-тъ хлопа, запененъ и съ кървави очи гледа на мене и вика: Графице, Графице!

Графъ-тъ. (*Подръжка и слуга-та влѣзва*). Иди и кажи на тъмничаръ-тъ да ми проводи Голоса тука подъ стражъ. (*Служителъ-тъ отважда*). Може да е проклетникъ и полудѣлъ.

Мелхиоръ. Азъ каквото го гледамъ, рекаль бы, че е полудѣлъ.

Графъ-тъ сега ще видимъ догдего доведѣтъ.

Вилхелмъ. Може да го мъчи и гризе силно негова-та совѣсть.

ПОЗОРИЩЕ VIII.

Преднитѣ и Голосъ съ двама стражари.

Графъ-тъ. Ё, Голосе, сега тутакси да кажешъ, гдѣ е заровена Графица та и кои хора ся ѣ убили. (*Голосъ неотговаря нищо, но търга си косми-тъ — пенися на уста-та, бърчка си чело-то — хлопа съ окови-тъ, кѣса си дрехи-тъ, върти съ главѣ-ти си и кикери ся по собѣ-тъ и трепере*).